

LUKÁCS EVANGÉLIUMA 3-4.

Lukács azzal kezdi a harmadik fejezetet, hogy leírja Keresztelő János szolgálatának elejét, és ehhez hat történelmi vonatkozási pontot használ fel:

Tibérius császár uralkodásának tizenötödik évében, amikor Júdea helytartója Poncius Pilátus volt, Galilea negyedes fejedelme Heródes, Iturea és Trakhónitisz tartományának negyedes fejedelme Heródes testvére, Fülöp, Abiléné negyedes fejedelme pedig Lüsziániasz volt,

A negyedes fejedelem azt jelenti, hogy 1/4 résznyi terület uralkodója. Amikor Nagy Heródes meghalt, akkor uralkodási területét négy részre osztották, és három fia uralkodott egy-egy negyed részen.

Tudjuk, hogy Tibériusz Császár K.u. 13 vagy 14-ben kezdte meg uralkodását, tehát uralkodásának 15.-ik éve kb. K.u. 29-re esne, ami Keresztelő János szolgálatának kezdetét is jelenti.

Annás és Kajafás főpapok idején szolt az Úr Jánoshoz, Zakariás fiához a pusztában.

A zsidóknak egyszerre csak egy főpapjuk volt. Annás egy rövid ideig volt szolgálatban, kb. 13 és 14-ben, mielőtt a római kormány leváltotta volna. Utána még három másik főpap következett mielőtt a rómaiak Kajafást jelölték volna ki erre a tisztségre. Az emberek által elismert főpap azonban továbbra is Annás maradt, és tulajdonképpen ő volt a vallási vezető, míg Kajafás politikai vezetőként működött.

Amikor Jézust később letartóztatták, akkor először Annás elé vitték, mert továbbra is ő volt az elismert hatalom. Kajafásra úgy tekintettek mint egy bábura, annál is inkább, mert Annás egyik fia volt.

Ő elindult és hirdette a Jordán egész környékén a megtérés keresztségét a bűnök bocsánatára, ahogyan meg van írva Ézsaiás próféta beszédeinek könyvében: „Kiáltó hangja szól a pusztában: Készítsétek el az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit:

Abban az időben a királyi látogatást előre bejelentették, hogy az emberek fel tudjanak készülni a király fogadására: ki kellett takarítaniuk az udvaraikat, a szemetet el kellett égetniük, az utakat meg kellett javítaniuk. A király mindent a legnagyobb rendben kellett, hogy találjon megérkezésekor. János is egy ilyen hírnök volt, aki figyelmeztette az embereket, hogy egyenes úton járjanak, mert jön a király:

minden szakadékot töltsetek fel, minden hegyet és halmot hordjatok el, legyen a görbe út egyenessé, a göröngyös simává: és meglátja minden halandó az Isten szabadítását.”

Ezt az ígéretet adta János az embereknek, amely Jézus Krisztuson keresztül teljesedett be.

A sokaságnak tehát, amely kiment hozzá, hogy megkeresztelje, ezt mondta: „Viperák fajzata! Ki figyelmeztetett titeket, hogy meneküljétek az eljövendő harag elől?

Mit szólnátok hozzá, ha valaki a gyülekezetnek intézné ugyanezt az üzenetet?!

Teremjetelek hát megtéréshez méltó gyümölcsöket

Lássuk a valódi megtéréseteket, ne csak a bemelegítéseket, hanem a cselekedeteitek és megváltozott életeteket is! Sokan egy érzelmi fellángolás következtében lemondanak bűnös életükről és múltjukról, és fogadalmat tesznek arra nézve, hogy mostantól minden más lesz: „Megfogadom Isten előtt, hogy máától kezdve megváltozom!” Könnyű ezt kimondani, ezért János a gyümölcsökre, a valódi változásra teszi a hangsúlyt; ami sokkal többet árul el, mint egy szóbeli fogadalom.

és ne kezdjétek azt mondogatni magatokban: Ábrahám a mi atyánk! Mert mondom nektek, hogy az Isten ezekből a kövekből is tud fiaikat támasztani Ábrahámnak.

A zsidók azt mondják, hogy „a mi atyánk Ábrahám”, Isten pedig neki és utódainak adta az örök szövetséget, tehát a zsidók ennek a szövetségnek örökösei vagyunk. Ebben az Ábrahámmal fűződő kapcsolatban bíztak a zsidók, és amikor Jézus megkérdőjelezte az életvitelüket, akkor Ábrahámmal hivatkoztak. Ez egy közhelynek számító kijelentés volt a zsidók között, ami – legalábbis szerintük - feljogosította őket arra, hogy bármilyen életet élhessenek. János viszont valódi megtérésre szólítja fel őket.

A fejsze pedig ott van már a fák gyökerén: ezért minden fa, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágatik, és tűzre vettetik.”

A sokaság pedig megkérdezte tőle: „Akkor hát mit tegyünk?”

A kérdésre adott válaszából kitűnik, hogy János egy szociális evangéliumot hirdetett:

János így válaszolt nekik: „Akinek két ruhája van, adjon annak, akinek nincs, és akinek van ennivalója, hasonlóan cselekedjék.”

Vámszedők is mentek hozzá, hogy keresztelje meg őket. Ezek szintén megkérdezték tőle: „Mester, mit tegyünk?”

Nekik ezt mondta: „Semmivel se hajtsatok be többet, mint amennyi meg van szabva.”

A vámszedőket a római kormány jelölte ki, akik az adón felüli adókból éltek. A római kormány előírt egy bizonyos mennyiségű adót, de a vámszedő a saját fizetését úgy szedte be, hogy nem keveset adott hozzá az alapadóhoz. Ezért aztán az emberek kifejezetten gyűlölték őket, de ez nincs másképp a manapság sem. János pedig azt mondja nekik, hogy ne szedjenek be többet, mint amennyit kell.

Megkérdezték tőle a katonák is: „Mi pedig mit tegyünk?” Nekik viszont ezt felelte: „Senkit ne bántalmazzatok, meg ne zsaroljatok, és elégedjetelek meg a zsoldotokkal.”

Mivel a nép reménykedve váraozott, és szívében egyre azt fontolgatta Jánosról, hogy vajon nem ő-e a Krisztus, János így válaszolt mindenkinek: „Én ugyan vízzel keresztellek titeket, de eljön az, aki erősebb nálam, és én még arra sem vagyok méltó, hogy saruja szíját megoldjam: Ő majd Szentlélekkel és tűzzel keresztel titeket, kezében szórólapát lesz, és megtisztítja szérűjét: a gabonát csűrébe takarítja, a polyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel.”

János kijelenti, hogy nem ő a Messiás, hanem az, aki utána jön, aki hatalmasabb nála, aki majd Szentlélekkel és tűzzel fog keresztelni. Ezt a keresztelést sokan félreértették, és sok fanatizmust tapasztalunk, amelyet 'tűzkeresztésnek' neveznek.

Ha egy pásztor nagyon kifejezően prédikál, teljes erejéből kiabálva hirdeti az Igét, sokat gesztikulál és fel-alá rohangál, akkor azt mondják rá, hogy tüzet fogott. Ez viszont nem a Szentlélek tüze, hanem inkább emberi energiából származó tűz. A Szentlélek tüze mindig tisztító jellegű, és lehet, hogy kiáltásra ösztönöz, de nem az élvezet, hanem a fájdalom miatt. A Szentlélek tüze mindig az a célja, hogy kiégesse a szennyet a szívünkben, amelynek az eredménye megtisztulás lesz.

A szórólapátot arra használták, hogy a búzát megtisztítsák a polyvától úgy, hogy feldobták a levegőbe, és a szél elfújta a polyvát, a búza pedig visszaesett a földre. Ezt a folyamatot addig folytatták, amíg a búzaszemeket teljesen elválasztották a korpától.

a gabonát csűrétbe takarítja, a polyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel.”

Itt János az első zsoltárban található kifejezést használja, amelyben így ír Dávid: „*Boldog ember az, aki nem jár a bűnösök tanácsa szerint, nem áll a vétkesek útjára, és nem ül a csúfolódók székére, hanem az ÚR törvényében gyönyörködik, és az ő törvényéről elmélkedik éjjel-nappal. Olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében megtermi gyümölcsét, és nem hervad el a lombja. Minden sikerül, amit tesz. Nem így járnak a bűnösök, hanem úgy, mint a polyva, amelyet szétszór a szél.*” Itt is olvashatunk a polyváról, amelyet elválasztanak a búzaszemektől. Ez tehát a Szentlélek tűzkeresztsége.

Sok másra is buzdította őket, és hirdette az evangéliumot a népnek.

Amikor pedig megintette Heródes negyedes fejedelmet a testvére feleségéért, Heródiásért, és minden gonosz tetteért, Heródes mindezt még azzal tetézte, hogy börtönbe csukatta Jánost.

Heródes Antipász Nagy Heródes egyik fia volt, akinek testvére Fülöp a tartomány északi részében uralkodott, és volt neki egy másik testvére is Rómában. Sok felesége volt, sok gyereke is, és az egyik fiának a lányát Heródiásnak hívták. A Rómában élő Heródes elvette feleségül Heródiást, de amikor a szövegünkben szereplő Heródes Antipász Rómába ment, akkor elcsábította Heródiást, aki otthagya a férjét – Heródes Antipász testvérét - feleségül ment hozzá, és visszatért vele Galileába.

Keresztelő János vette a bátorságot, és a szemére vetette a tettét, de abban az időben nem volt szokás vezetők ellen szólni. János azonban kimondta, amit gondolt: „Nincs jogod arra, hogy Heródiás legyen a feleséged, helytelen dolgot cselekedtél.” Ezért aztán Heródes börtönbe vetette Jánost.

Történt, hogy amikor az egész nép megkeresztelkedése után Jézus is megkeresztelkedett és imádkozott, megnyílt az ég,

Lukács evangéliuma minden más evangéliumnál jobban mutatja be számunkra Jézus emberi oldalát, míg János evangéliuma inkább Jézus isteni mivoltával foglalkozik. Lukács nagyon részletesen mutatja be számunkra azokat az alkalmakat, amikor Jézus imádkozott mielőtt bizonyos dolgok bekövetkeztek, vagy mielőtt döntések születtek volna. Csak itt, Lukács evangéliumában találhatjuk meg azt az információt, hogy Jézus imádkozott a bemerítkezése és a Szentlélekkel való betöltekezése alkalmával.

imádkozott, megnyílt az ég, szállt rá a Szentlélek galambhoz hasonló testi alakban, és hang hallatszott a mennyből: „Te vagy az én szeretett Fiam, benned gyönyörködöm.”

Itt ismét találkozhatunk a Szentháromság minden személyével: az Atyával, a Fiúval és a Szentlélekkel. Jézus, Isten Fia megkeresztelkedik, a Szentlélek rászáll, és az Atya hangja szól: „Te vagy az én szeretett Fiam, benned gyönyörködöm.”

Jézus mintegy harminc esztendő volt

Azt viszont nem tudjuk, hogy János mennyi ideig keresztelt mielőtt Jézus eljött volna hozzá.

Jézus mintegy harminc esztendő volt, amikor elkezdte működését. Köztudomás szerint József fia volt, ez pedig Élié;

Pontosabban, József a veje volt Élinek, mert itt aztán Mária nemzetségtáblázata következik, nem pedig a Józsefé. József származási táblázatát Máté evangéliumában olvashatjuk, ahol a családfa nem Ádámmal, hanem Ábrahámmal kezdődik, és Dávidon és Salamonon keresztül jutunk el Jézus Krisztushoz. Itt Jézussal kezd és egészen Ádámig megy vissza. Látható, hogy Ábrahám és Dávid között ugyanazok a nevek vannak, de nem Salamonon, hanem Nátánon, Salamon idősebbik testvérén keresztül érünk Máriához, ill. Józsefhez, aki Éli veje volt.

Miért van Jézusnak két különböző nemzetségtáblázata? Ha a szűz Máriától született, akkor érthető, hogy Mária nemzetségtáblázata ide van írva, de ha József nem Jézus apja, akkor mi az értelme az ő nemzetségtáblázatának?

Meg kell jegyezni, hogy a zsidó kultúrában a nemzetségtáblázat nagyon fontos része volt egy ember életének. Isten egy különös szerepet szánt a zsidó népnek: ők adhatták a világnak a Messiást. Ezért, amikor Isten megkötötte velük a szövetséget, akkor a törvényekbe nagyon szigorú faji tisztaságot iktatott be. Isten a zsidóknak tiltotta a fajok közötti házasságot – vagyis más népekkel nem keveredhettek - mert egy leszarmazási vonalat akart végigvezetni Ábrahámtól kezdve, Dávidon keresztül a Messiásig.

Bárkinek, aki magáról azt állítja, hogy ő a Messiás, be kell bizonyítania, hogy Ábrahám és Dávid leszarmazottja, mert Isten mindkettőjüknek azt ígérte, hogy utódaikon keresztül fogja megáldani a föld népeit. Dávidnak azt mondta, hogy „*én fogok neked házat építeni*”, amelyből valaki mindig ott fog ülni a trónon – és itt a Messiásra utalt.

A babilóniai fogságból való visszatéréskor, Ezsdrás és Nehémiás idejében egyesek azt mondták, hogy Lévi házából származnak, és papok akarnak lenni. Mivel nem tudták bemutatni a nemzetségtáblázatukat, amit Babilonban elvesztettek, ezért nem engedték meg nekik, hogy papként tevékenykedjenek. Ezért hát nagyon fontos volt, hogy abban az időben az emberek be tudják bizonyítani a nemzetségtáblázatukon keresztül, hogy melyik törzsből származnak. A Messiás esetében ez még nagyobb jelentőséggel bírt.

Ez viszont azt is jelenti, hogy ma egyetlen ember sem állíthatja magáról, hogy ő a Messiás, mert senki sem tudja bebizonyítani, hogy Ábrahámtól és Dávidtól származik, mert nincsenek olyan nemzetségtáblázatok, amelyek Dávidig vagy Ábrahámig nyúlnának vissza.

Mégis, akkor mi az értelme József nemzetségtáblázatának? Az ő táblázata Salamonon keresztül a királyi vonalat követi, ezáltal bemutatva, hogy Jézus, aki József legidősebb fogadott fia volt, örököse lehet Izráel királyi trónjának. Mária fiaként, Nátánon keresztül, viszont törvényes örökös lehetett.

Jeremiás könyvének 22.-ik fejezetében olvashatjuk, hogy Jekoniást - gonoszsága miatt - Isten megátkozta. A kitagadás megakadályozta, hogy leszármazottjai kerüljenek Izráel trónjára: „Így szól az ÚR: Úgy tartásatok számon ezt az embert, mintha gyermektelen volna, olyan emberként, akinek sikertelen az élete. Mert egyetlen ivadékának sem sikerül Dávid trónjára ülnie, vagy valaha is uralkodnia Júdában.“ Ha viszont elolvassuk Józsefnek Máté evangéliumában található nemzetségtáblázatát, megtudhatjuk, hogy ő Jekoniás leszármazottja volt. Jézus tehát nem ülhetett volna a trónra, ha Jekoniás vérvonalából származott volna, és József vér szerinti fia lett volna. Mivel azonban József fogadott fia volt, ugyanakkor Mária fia is, ezért Nátánon és Dávidon keresztül, törvényesen joga volt Dávid trónjára. Bámulatos!

Lukács Mária származását egészen Ádámgig vezeti vissza. Máté csak a zsidó nemzethez származtatja vissza a Messiást, Lukács viszont az egész emberiségig, hisz mindannyian Ádám leszármazottai vagyunk. Így mindannyian, származásunktól függetlenül, Jézus rokonai vagyunk.

Jézus Szentlélekkel telve visszatért a Jordántól, és a Lélek indítására a pusztában tartózkodott

A júdai pusztaság Jerikótól északra kb. 20 km-re kezdődik, egészen a Holt-tengerig és a jeruzsálemi hegyekig húzódik. Nagyon terméketlen és elhagyatott terület, évente mindössze 20-30 mm eső esik, napközben gyakran 40-45 fokra emelkedik a hőmérő higanyszála.

negyven napon át, miközben kísértette az ördög. Nem evett semmit azokban a napokban, de amikor azok elmúltak, megéhezett.

Akik hosszabb ideig böjtöltek már, el tudják mondani, hogy körülbelül 5 nap után elmúlik a nagy éhségérzet. 3 nap alatt teljesen kiéhez, és minden látomásod ételekről szól. Az ötödik nap után aztán elhagy ez a gyötrő éhségérzet, és csak akkor tér vissza, amikor közel vagy az éhhalálhoz. Feltételezések szerint az ember kb. 40 napot bír ki csak vízen, táplálék nélkül. Ekkor nagyon fontos, hogy ételt vegyen magához, de nagyon óvatosan és fokozatosan. Egy gazdag vacsora a 40 napos böjt után halált okozhat, mert a test nem képes feldolgozni az ételt. Ha pl. 14 napig böjtölsz, akkor legalább 14 napra van szükség ahhoz, hogy fokozatosan visszatérj a normális evéshez: először csak fél pohár vizet, fél pohár gyümölcslevet fogyaszthatunk, majd lassanként egyre több táplálékot vehetünk magunkhoz, mert a gyorsan elfogyasztott és túl sok étel pusztító hatású ebben a szakaszban.

Ekkor az ördög így szólt hozzá: „Ha Isten Fia vagy

A görög eredetiben a „ha” felszólító módban van, ami nem kérdést, hanem kijelentést takar. Érthetőbben: „Mivel Isten Fia vagy,...” A sátán nem kérdőjelezi meg, hogy Jézus Isten Fia-e vagy sem.

Ekkor az ördög így szólt hozzá: „Ha Isten Fia vagy, mondd ennek a kőnek, hogy változzék kenyérré.”

Használd az isteni tehetségedet arra, hogy kielégítsd a saját testi szükségleteid! – hangzik az ördög ajánlata. Az Isten által megajándékozott, általa felemelt emberek gyakori kísértése ez. Használd Isten ajándékait a saját előnyödre, a saját gazdagodásodra. Mindig vannak olyanok, akik engednek ennek a kísértésnek, és Isten ajándékait saját boldogulásukra használják, ahelyett, hogy a gyülekezet javára fordítanák őket. A sátán is ezt javasolta Jézusnak, aki viszont a következőképpen válaszolt:

Jézus így válaszolt neki: „Meg van írva, hogy nemcsak kenyérrel él az ember, hanem Isten minden igéjével.

Jézus lépten-nyomon azt hangoztatta, hogy a lelki dolgok fontosabbak az anyagiaknál, és ez az Újszövetség üzenete is. A mai humanista világ viszont kihívást állít elénk azzal, hogy kijelenti: az anyagi világ a legfontosabb. A humanizmus és Jézus Krisztus igaz egyháza egymással szemben áll, mert az egyháznak ugyanazt az üzenetet kell közvetítenie, mint Jézusnak: a lelki világ a legfontosabb. Ebben a versben a sátán az anyagi világ fontosságát hangoztatta, és arra kísértette Jézust, hogy lelki dolgot változtasson anyagivá.

Ezután felvitte az ördög egy magas hegyre, megmutatta neki egy szempillantás alatt a földkerekség minden országát,

A szeme előtt láthatta a Császárt római trónján ülni, láthatta azt a abszolút hatalmat, a dicsőséget, amit a világalom tett számára lehetővé; látta a szolgákat, akik leborulva hozták elébe a királyi lakomát, látta az embereket, akik követik őt. Ekkor ezt mondta a sátán:

„Neked adom mindezt a hatalmat és dicsőséget, mert nekem adatott és annak adom, akinek akarom.

Ha tehát leborulsz előttem, tied lesz mindez.”

Mikor adatott mindez neki? Az Édenkertben, amikor Ádám és Éva az Úr parancsát megszegve bűnbe esett, és ezzel átadták a földet a sátánnak. A Biblia szerint, mivel átadták tagjaikat a Sátán iránti engedelmességnek, ezzel engedetlenek voltak Istennel szemben. Tettükkel átengedték az Isten által nekik adott földet a sátánnak, aki pedig uralma alá hajtotta azt.

Kezdetben a világ Istené volt, mert Ő teremtette, de amikor megteremtette az embert, akkor a földet átadta az embernek és azt mondta: *„Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be és hódítsátok meg a földet. Uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a földön mozgó minden élőlényen! Azután ezt mondta Isten: Nektek adok az egész föld színén minden maghozó növényt, és minden fát, amelynek maghozó gyümölcse van: mindez legyen a ti eledeltek.”* Gyönyörű lehetett akkoriban a természet. Ma is láthatjátok, hogy ahol a természet még érintetlen, ott a leggyönyörűbb. De az ember mindezt a sátánnak adta, és ezáltal az ő szolgája lett. Pál ezt mondta erről: *„halottak voltatok vétkeitek és bűneitek miatt, amelyekben egykor éltetek e világ életmódja szerint; igazodva a levegő birodalmának fejedelméhez, ahhoz a lélekhez, amely most az engedetlenség fiaiban működik.”*

Ez a sátán világa, és Jézus eljövételének célja, hogy a világot megváltsa Isten számára. A mai világra tekintve még nem láthatjuk a világ megváltását, mert a világ még mindig lázad Isten ellen, és ennek a lázadásnak következményei láthatók társadalmunkban. Nagyon nagy hiba Istent okolni a világ nehézségei miatt, mert ezek teljes mértékben az ember Isten elleni lázadásának következményei.

Amikor a sátán azt mondta, hogy ez a világ az övé, és annak adja, akinek akarja, Jézus nem kérdőjelezte meg ennek a kijelentésnek a jogosságát. Tudta, hogy ez igaz, hisz éppen azért jött, hogy visszavegye azt tőle úgy, hogy a kereszten meghal, és ezáltal kifizeti a megváltás árát.

A sátán javaslata arra utal, hogy Jézus elkerülhetné a keresztet, és nem kell feltétlenül Isten tervének megfelelően megváltania a világot, hanem az ördöggel egyezségre lehet jutni. „Most

azonnal neked adom az egészséget a kereszttel nélkül, és csak egy apróságot kérek: borulj le, és imádj engem!” Ha Jézus leborul előtte, ez által Sátán alárendeltjévé válik, aki továbbra is megőrizheti hatalmát.

Jézus így válaszolt neki: „Meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj.”

Tudjuk, hogy a világ továbbra is a Sátán ellenőrzése alatt áll, mert a Jelenések könyvének 13.-ik fejezetében az áll, hogy amikor a bűn embere, a fenevad színre lép, akkor a sátán minden hatalmát és a trónját is átadja neki, és ezáltal az Antikrisztus uralkodni fog a világ felett. Látható tehát, hogy a sátánnak még mindig hatalma van arra, hogy annak adja a világaluralmat, akinek akarja.

Ekkor jelenik meg majd Jézus a föld tulajdonlapjával, és ki fogja jelenteni, hogy ennek a világnak a királyságai mind a mi Urunkhoz és a Messiáshoz fognak tartozni, és uralkodni fog ezeken mindörökké. Ez még nem történt meg, de biztos vagyok benne, hogy nemsokára meg fog történni, mert az ember olyan mélyre süllyedt, hogy az idő megérett arra, hogy Isten ismét beavatkozzon az emberi történelembe.

Isten már korábban is beavatkozott, pl. Babel tornya idejében, amikor az emberi technológia olyan szintre jutott, hogy Isten azt mondta, hogy *„most semmi sem gátolja őket, hogy véghezvigyék mindazt, amit elterveznek”*. Ismét közel vagyunk ahhoz a technológiai szinthez. Noé idejében is közbelépett Isten, amikor az okkult erők mérhetetlen hatalmat adtak az embernek, és ehhez is közelítünk – itt az ideje a közbelépésnek.

Láthatjuk, hogy itt a sátán egy nagyon erőteljes kísértéssel szembesíti Jézust, amely nagyon kívánatos. Olyasmi, amiért Jézus meghalni is képes volt, de itt a sátán felajánlja, hogy a halál elkerülhető - nélküle is megkaphatja.

A harmadik kísértés a templom párkányán zajlott, ahol a sátán idéz a Szentírásból:

Ezután elvitte őt Jeruzsálembe, a templom párkányára állította, és ezt mondta neki: „Ha Isten Fia vagy, vesd le magadat innen, mert meg van írva: Angyalainak megparancsolta, hogy őrizzenek téged; és tenyerükön hordoznak, hogy meg ne üsd lábadat a kőben.”

Egy fontos részt viszont kihagyott az idézetből: *„Hogy őrizzenek téged minden utadon”*. A sátán mestere a féligazság idézésnek. Az ördög arra készíti Jézust, hogy úgy ugorjon le a templom tetejéről, és úgy érkezzen a lent levő emberek közé, hogy közben semmi baja sem esik. „Az emberek e csodálatos erőfitogtatás következtében biztosan rájönnek, hogy te vagy a Messiás és nagy csodálattal fognak rád nézni!”

Jézus így válaszolt neki: „Megmondattott: Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet.”

Márk evangéliumában olvashattuk, hogy *„Azokat pedig, akik hisznek, ezek a jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken szólnak, kígyókat vesznek kezükbe, és ha valami halálosat isznak, nem árt nekik, betegre teszik rá a kezüket, és azok meggyógyulnak.”* Mindezekre is vonatkozik a Jézus által itt kijelentett mondat: *„Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet.”* Nem szabad szándékosan keresni a bajt, hogy szert tegyünk valamilyen 'bizonyosságtételre'. Jézusnak nincs szüksége arra, hogy úgy bizonygassa isteni mivoltát, hogy szándékosan kockáztassa az életét azzal, hogy leugrik a templom párkányáról, és ezzel vonzza a csodálók sokaságát.

Ismerek olyan misszionáriusokat, akiket mérges kígyók martak meg anélkül, hogy bármi bajuk esett volna. Olyanokat is ismerek, akik mérgezett csatornavizet ittak. Maláriás láztól szenvedtek, és semmilyen más vizet nem találtak - nem esett semmi bajuk. De teljesen hibás elképzelés az, hogy szándékosan kockáztassa valaki az életét akkor, amikor nincs erre szükség. Ez által Istent kísérti.

*Amikor az ördög elvégzett minden kísértést, eltávozott tőle egy időre.
Jézus a Lélek erejével visszatért Galileába, és elterjedt a híre az egész környéken.*

Láthatjuk a Szentlélek munkáját Jézus életében: amint vezeti, betölti és megerősíti Őt. Ugyanez a kiváltság áll minden hívő rendelkezésére is. Pál azt mondta, hogy „*Ne részegeskedjétek, mert a borral léhaság jár együtt, hanem teljétek meg Lélekkel.*” Ugyanakkor a Róma 8-ban ezt írja: „*Akiket pedig Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai.*” Jézus pedig az Apostolok Cselekedetei 1:8-ban így szólt: „*Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek...*” Mi, hívők tehát ugyanolyan kapcsolatban vagyunk a Lélekkel, amilyenben Jézus volt: betölthet, vezethet és megerősíthet minket.

*és elterjedt a híre az egész környéken.
Tanított a zsinagógákban, és dicsőítette mindenki.*

Jozefusz, a zsidó történész, aki ebben az időben egy tartományi vezetőként működött Galilea területén, kijelenti, hogy az ő fennhatósága alatt 204 olyan település található, amelyeknek a lakossága meghaladja a 10000-t. Eszerint Jézus ottani szolgálata idején nagyon sűrűn lakott terület volt Galilea, a lakosság összlétszáma akár a 3 milliót is elérhette. Ma a teljes Izrael területén alig 6 millió ember él, ezek nagy része Tel Avivban és Jeruzsálemben lakik. Galilea egy hihetetlenül gyönyörű terület, nagyon szívesen élnék a Galileai-tenger partján.

Jézus visszatért Názáretben, ahol az ács fiaként ismerték:

*Amikor Názáretbe ment, ahol felnevelkedett, szokása szerint bement szombat napján a zsinagógába, és felállt felolvasni.
Odanyújtották neki Ézsaiás próféta könyvét, ő pedig kinyitotta a könyvet, és megkereste azt a helyet, ahol ez van megírva:*

Ez valójában nem mai értelemben vett könyv volt, mert abban az időben a Szentírást papírtekercsekre írták, melyeket a zsinagógában tárolták. Mindennapos szokás volt egy Igerészt felolvasni ezekről a tekercsekről, ezt a hagyományt mind a mai napig őrzik.

„Az ÚR Lelke van énrajtam, mivel felkent engem, hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek; azért küldött el, hogy a szabadulást hirdessem a foglyoknak, és a vakoknak szemük megnyílását; hogy szabadon bocsássam a megkínzottakat, és hirdessem az Úr kedves esztendejét.”

Ekkor összegöngyölvélve a könyvtekercset, átadta a szolgának, és leült. A zsinagógában mindenkinek a szeme rajta fűgött;

Helyet foglalásával jelezte, hogy tanítani fog, mert a rabbik mindig ülve tanítottak. Jézus Ézsaiás próféta könyvének 61.-ik fejezetéből olvasta el a Messiásra vonatkozó próféciaát, amely valójában a Messiás szolgálatát foglalta össze. Ha viszont megnézzük az Ézsaiás 61.-ik

fejezetét, akkor láthatjuk, hogy Jézus a szöveg közepén abbahagyta az olvasást, és nem fejezte be a Messiás szolgálatára vonatkozó leírást.

Ennek az oka az, hogy a Messiás kétszer jön el, és a az Ézsaiás 61-ben található szöveg további része a következő eljövételére vonatkozik, ahol az ítéletről, és a többi dolgokról is szól. Amit felvasolt nekik, az első eljövételével kapcsolatos, ezért nagyon figyelemreméltó, hogy pont ott hagyta abba.

Érdekes összehasonlítani Jézus és Keresztelő János szolgálatát. Keresztelő János nem hirdette az evangéliumot, az örömhírt - csak a megtérést és az ezt bizonyító tetteket kérte számon. Jézus viszont az örömhírt hozza: *„azért jöttem, hogy meggyógyítsam a megtört szívűeket, hogy meggyógyítsam az embereket, és hirdessem az Úr kedves esztendejét.”*

Később, amikor Keresztelő János már jó ideje ült börtönben, kételyei támadtak Jézussal kapcsolatban, mert Jézus még nem döntötte le Heródest a trónról, amit szerinte mindenképpen meg kellett volna tennie. Elküldte tehát néhány tanítványát Jézushoz a kérdéssel: *„Te vagy a Messiás, vagy mást várjunk?”* Más szóval: *„Miért késlekedsz? Unom már ezt a börtönt!”* Jézus válasza pedig így hangzott: *„Menjetek, és mondjátok el Jánosnak, amiket hallotok és láttok: vakok látnak, és bénák járnak, leprások tisztulnak meg, és süketek hallanak, halottak támadnak fel, és szegényeknek hirdettetik az evangélium...”*

Ahelyett, hogy Jézus közvetlen választ adott volna: *„Igen, én vagyok az, akire vártatok”,* a saját tanúbizonysága helyett az általa végzett cselekedetekre mutatott, amelyek tanúskodhattak mellette. Később azt mondta Jézus: *„Higgyetek nekem, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van; ha pedig másért nem, magukért a cselekedetekért higgyetek.”* *„Ne azért higgyetek, mert én azt mondom magamról; hanem azért, mert bemutattam nektek a Messiás cselekedeteit, azokat a dolgokat végzem, amelyeket az Írások a Messiásról megírtak.”* Ezek tanúskodnak arról, hogy Jézus valóban a Messiás.

A zsinagógában mindenkinek a szeme rajta fűgött; ő pedig szólni kezdett hozzájuk: „Ma teljesedett be ez az írás fületek hallatára.”

Ez egy hihetetlenül dinamikus pillanat lehetett. Mindenki tudta, hogy ezek a próféciaik a Messiásról szólnak, és ma beteljesültek!!! Amikor Jézus a szamaritánus asszonnyal beszélt a kútnál, az asszony azt mondta, hogy *„’Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek, és amikor eljön, kijelent nekünk mindent.’ Jézus ezt mondta neki: ‘Én vagyok az, aki veled beszélek.’”* Képzeljétek el ennek a pillanatnak a dinamikáját! Maga a Messiás áll előtte! Mindezt előre kijelenti az embereknek már a szolgálata kezdetén.

Mindnyájan egyetértettek vele, majd elcsodálkoztak azon, hogy a kegyelem ígét hirdeti, és azt kérdezték: „Nemde a József fia ez?”

Ő pedig így szólt hozzájuk: „Biztosan azt a közmondást mondjátok rám: Orvos, gyógyítsd meg magadat! Amiről hallottuk, hogy megtörtént Kapernaumban, tedd meg itt is, a saját hazádban.”

Majd így folytatta: „Bizony, mondom néktek, hogy egyetlen próféta sem kedves a maga hazájában. Igazán mondom néktek, hogy sok özvegyasszony élt Izráelben Illés napjaiban, amikor bezárult az ég három esztendőre és hat hónapra, úgyhogy nagy éhínség lett azon az egész vidéken, de egyikükhöz sem küldetett Illés, csak a Szidónhoz tartozó Sareptába egy özvegyasszonyhoz.

Jézus olyan dolgokat mond , amiért nagyon meg fognak haragudni, mert a zsidók nagy nemzeti öntudattal rendelkeztek. A korabeli írásokból kitűnik, hogy a zsidók szerint a többi nemzet a pokol tüzének fenntartására teremtett. Így azt sem hitték el, hogy más nemzet fia is üdvözülhet a zsidón kívül. „Mi vagyunk Ábrahám fiai! – hangoztatták - Mindenki más ki van zárva!” Ezért aztán nagyon megharagudtak, amikor Jézus néhány dologra rámutatott a történelemükben:

Sok leprás volt Izráelben Elizeus próféta idejében, de egyikük sem tisztult meg, csak a szír Naamán.”

Amikor ezt hallották, a zsinagógában mindenki megtelt haraggal, felkeltek, kiűzték őt a városból, és elvitték annak a hegynek a szakadékáig, amelyen városuk épült, hogy letaszítsák; de Jézus átment köztük, és eltávozott.

Egyszerűen eltűnt a szemük elől.

Jézus lement Kapernaumba, Galilea egyik városába, és tanította őket szombaton; ők pedig álméltak tanításán, mert szavának hatalma volt.

Abban az időben senki sem szólt hatalommal, hanem minden tanító a felsőbb rabbik tanítását idézte: „Ez és ez a rabbi ezt és ezt mondja...” Olyanok, mint a kormányhivatalnokok, akik soha nem vállalnak semmiért felelőséget, hanem mindig továbbküldenek valaki máshoz.

Jézus nem idézte a rabbikat, hanem így szólt: „*Én azt mondom nektek...*”, és nem voltak ehhez szokva, ezért álméltak beszédein.

A zsinagógában volt egy tisztátalan, ördögi lélektől megszállott ember, aki hangosan felkiáltott: „Ah, mi közünk hozzád Názáreti Jézus? Azért jöttél, hogy elpusztíts minket? Tudom, ki vagy, az Isten Szentje!”

Még a démonok is felismerték Őt.

Jézus azonban ráparancsolt: „Némulj el, és menj ki belőle!” Erre az ördög odavetette őt közéjük, kiment belőle, de semmi kárt nem tett benne.

Ekkor rémület fogta el mindnyájukat, és így szóltak egymáshoz: „Milyen beszéd ez? Hatalommal és erővel parancsol a tisztátalan lelkeknek, és azok kimennek!”

Akkoriban egy nagyon hosszú, napokon át tartó szertartás volt a démonok távozásra bírása. Jézus pedig csak egyszerűen rájuk parancsolt. Hitetlenkedve csodálkoztak azon, hogy miféle hatalma lehet annak, aki csak szóval űzi ki őket.

És elterjedt a híre mindenütt a környéken.

A zsinagógából eltávozva elment Simon házába. Simon anyósát pedig magas láz gyötörte, és szóltak az érdekében Jézusnak.

Simon házas ember volt, de érdekes, hogy az apostolok feleségeiről sehol sem esik említés. Ezért aztán nincs is szükség a velük kapcsolatos feltételezéseinket belemagyaráznunk a történetekbe. A Szentírás hallgat, ezért nekünk is hallgatnunk kell. Semmilyen következtetést nem vonhatunk le a Szentírás némaságából a feleségekkel kapcsolatban. Azok az észrevételek, hogy esetleg másodrangú állampolgárok lettek volna, teljesen alaptalanok, és egyben tévesek is.

Elképesztő, hogy amikor az Szentírás hallgat, akkor az emberek annál szívesebben beszélnek az adott témáról. Még könyvet is írnak a Biblia hallgatásának okairól. Ez mind csak spekuláció. Azt sem tudnánk, hogy Péternek volt-e felesége vagy sem, ha itt nem esne szó az anyósáról.

Jézus ekkor fölébe hajolva ráparancsolt a lázra, mire a láz elhagyta az asszonyt. Ő pedig azonnal felkelt, és szolgált nekik.

A 'szolgált nekik', azt jelentheti, hogy vacsorát készített nekik, mint egy drága, kedves anyuka.

Napnyugtakor mindenki hozzávitte a különféle bajokban szenvedő betegét; ő pedig mindegyikükre rátette a kezét, és meggyógyította őket.

Ördögök is kimentek sok emberből, és ezt kiáltották: „Te vagy az Isten Fia!” De rájuk parancsolt, és nem engedte őket beszélni, mert tudták, hogy ő a Krisztus.

Napkeltekor pedig elindult, és kiment egy lakatlan helyre. De a sokaság megkereste őt, odamentek hozzá, és tartóztatták, hogy ne menjen el tőlük.

Ő azonban ezt mondta nekik: „A többi városban is hirdetnem kell az Isten országának evangéliumát, mert ezért küldettem.”

És hirdette az igét Júdea zsinagógáiban.

Ugye 204 településnek volt több mint 10000 lakosa, így hát elég sok időbe kerülhetett, amíg Jézus mindegyikbe eljutott, hogy hirdesse nekik az Igét.